

Mùa Thu Miền Nam

Có người bảo Sài Gòn và cả miền Nam làm gì có mùa thu mà chỉ 2 mùa mưa nắng, nhưng tôi vẫn cảm thấy Sài Gòn có mùa thu nhẹ nhàng về trong khoảng cuối tháng 8 âm lịch (khoảng tháng 9 dương lịch) mãi đến mùa Noel. Chắc khác với mùa thu của Thanh Tịnh bởi khoảng tháng 9 tựu trường đã là cuối thu của ông. Sài Gòn khi đó buổi sáng lạnh dần lên và mưa dường như ít hơn để rồi ngưng hẳn vào khoảng đầu tháng 12 rồi khô đến tháng tư năm sau.

Sáng sớm trời trong xanh và lành lạnh. Bạn sẽ thấy những bác tài xe ôm, xe thô khoác thêm áo gió chở những chồng gánh rổ rá cho những phiên chợ mai và những bạn hàng rau trái, cá mắm cũng bớt phong phanh hơn. Trời mát dần và ít mưa hơn nên công viên buổi sớm đông người lên. Từ Tao Đàn, Sở Thú cho đến Sân Golf Gò Vấp, người ta đi bộ, đọc báo, chạy, nghe nhạc, tập thái cực quyền và cũng có người quát lên tập phổi. Nếu bạn nhìn từ một tầng lầu nào gần đấy, bạn sẽ thấy những đoàn người di chuyển ra vào các lùm cây, y như bao nhiêu sinh vật trên trái đất này thiên di hay sắp sửa đông miên. Đi xe dọc theo những con phố vắng lặng ban mai, mong xe mình được đèn đỏ để mà ngắm phố phường. Hoặc mong cho mình đi lạc vào một khu nào đó để hưởng cái thú tìm đường ra, ngỡ ngàng...

Ở mùa mưa, mưa lại không thường vào giữa những trưa nắng gắt. Nhưng mỗi lần mưa trút xuống, trút như hết nước, quét sạch bụi đường, như quét luôn khói xe cộ xuống những nắp cống chên vênh. Trời lành lạnh, và nếu như nắng nhạt hơn một chút thì mùa thu đã trở về rồi đó!

Tứ quý giai thị hạ 四季皆是夏

Nhất vũ tiện thành thu 一雨便成秋

(Tô Đông Pha)

Cả bốn mùa đều là mùa hạ, mưa một trận bỗng chuyển sang thu

Trời Sài Gòn dễ thu, dễ mát lạnh như vậy, nên có lúc trời đã chuyển sang mùa thu thật sự của tháng 10, tháng 11, ta đã hưởng cái mát lạnh rồi song vẫn thắc thỏm lo cái nắng gắt của tháng tư tháng năm.

Cái lạnh này của tháng 10 khác cái lạnh của mùa thu trong mùa nắng tháng 4, 5, 6 vì bạn có thể đi vẫn vợ khắp các vỉa hè Sài Gòn mà không lo gió lay cây cành trút mưa ướt áo. Cái mát lạnh này lại càng hấp dẫn hơn khi bạn biết rằng mùa Giáng sinh đang đến gần vì những khung cửa kính đã dán những chuông, những ông già Noel và tuần lộc. Thỉnh thoảng người ta còn cột dây vải trang trí cho những thân cây xù xì và làm hàng rào cây nho nhỏ cho những bồn cỏ phía trước nhà. Màu xanh lá mạ, màu đỏ của ruy băng rất Tây, không như cách trang trí đón chào năm mới nguyên đán của người Việt và người Tàu Chợ lớn. Cái mát lạnh này dễ gợi nhớ về những ngày tháng xưa cũ hơn là cái oi nồng do bởi thời gian này là thời gian của mùa tựu trường. Cửa mùa đi chơi Noel, rồi may

áo mới chuẩn bị Tết và lớn hơn chút nữa là con trai con gái nhìn trộm nhau, mỉm cười rồi đem về mơ mộng.

Xuống miền Tây, miền sông nước, bạn sẽ thấy mát lạnh hơn do hàng ngàn con sông rạch trên đường bôn đào ra biển cả đã tỏa hơi mát dịu thôn làng. Những tiếng chuông nhà thờ đón mùa giáng sinh cũng réo rắt hơn trong mùa thu muộn. Còn gì bằng dong ruổi trên những con đường tỉnh lộ mà ngắm hàng đoàn nữ sinh tan học. Áo dài tha thuốt diện thêm màu sắc của buổi rét về lay động lòng người. Những tiếng chuông nhà thờ Sóc Trăng, Đại Hải như thánh thót hơn, Chúa như buồn hơn và đường dài Trà Quýt như xa hơn. Đất ruộng thì bắt đầu cứng dần, để chuẩn bị cho tháng Tết khô nẻ và lũ trẻ chúng tôi ngày xưa đá banh, đùa nghịch.

Những tháng ngày này, bạn cảm thấy mình bớt hoạt động một tí, thích lang thang, tản bộ, ngắm nghía. Thích ngồi quán vắng uống ly cà phê hoặc ngồi trong bóng tranh tối tranh sáng của gian phòng biệt lập và lắng nghe bài “Thánh Ca Buồn”. Hoặc lục tìm ký ức để cảm lại những thời khắc năm cũ, khi tâm hồn nhạy cảm không cùng. Không biết mình muốn gì.. rồi muốn mà không nói, hoặc nói mà không hết, nói mà không làm, làm thì không trọn, tiếc nuối... cứ như là hiện tại bạn đang sống rất trọn vẹn hơn trước đây nhiều lắm vậy!

*“Gặp nhau trong thoáng ngở chuyện thần tiên
Sóng âm thanh lướt trên mây buồn dịu êm
Khẽ nấc lên cung mơ huyền.. hát cầu xin...”*

Mùa thu đến rồi đó em!

An Trạch